

> הבלוג של shahf11

13 ביוני 2008, 2:43

חיה בסרט(ן)

הסרט שלי השנה: סרטן השד. האמונה שלי: השד לא נורא כל כך.

אנדרלמוסיה בחיי.

פורסם ב11 במאי 2008, 8:50 **בכללי**

אם יש דבר השנוא עלי במיוחד זה להתעסק עם ניירת. אני רק רואה ניירות או מטלות הקשורות בהם. אני מייד חוטפת ויברציות לא רצוניות. מסוגלת פשוט לשבת מול הערימות ולפרוץ בבכי קורע לב.

כך למשל אני מגישה ליועצת המס המאד מסודרת שלנו, שקית קמוטה ובה כל המסמכים, חשבוניות, וכו' מקופלים עד מגולגלים קשות. בעוד שאר האנשים המסודרים ממיינים את המסמכים שלהם ומגישים אותם בקלסר מאורגן. אני מסוגלת להגיש את השקית הנפוחה. ואף להצהיר בלי להניד עפעף: "סידרתי את המסמכים. קבלי..." מזלי הרב הוא שיועצת המס היא אימו של ח. והמזל הגדול יותר הוא שהיא אוהבת אותי, אחרת אי אפשר להסביר את העובדה שהיא לא מגלגלת אותי מכל המדרגות התלולות של משרדה.

עד כה דאג ח. לכל הניירות בבית. זו הייתה חלוקת העבודה ההוגנת ביננו. אך עם פרוץ שנת הסרטן. והתהוותן של שעות פנאי רבות בבית. החלטתי לקחת על עצמי משימות קלות ולעמוד בהן. וכך בלי לשים לב החלו לגבוה על שולחני ערימות של ניירות. טפסים של ביטוח לאומי, משרד החינוך, תור לבדיקה זו או אחרת, מכתבים שיש להשיב עליהם. הצילו!!!! לא לדבר הזה התכוונתי.

הבוקר התעוררתי וראיתי בפלצות שהערימה ילדה עוד ערימה ולידה עוד ערימונת. כל נייר

שכזה מביא בין כנפיו משימה בלתי אפשרית (להתקשר, לשלוח, לתאם).

האינסטינקט הראשוני שלי הוא להתכסות בשמיכת הפוך שלי עד מעל לאוזני. ולהציץ בכל פעם קצת...אולי מפלצת הדפים תעלם מעצמה?

אתמול רמזתי לח. ברמז עבה כפילה בהריון. שישוב לעסוק בניירות ולסדר לנו את החיים. ח. שאינו מוגדר כקשה הבנה. דווקא הוכיח קשיי הבנה חמורים. והביט בהר הניירות באדישות רבה. (אל תקלו ראש בעניין. כי אין זה ממנהגו של ח. להיות אדיש בעניינים חשובים שכאלו). לאחר שראיתי שהרמזים לא משפיעים על ח. שיניתי אסטרטגיה ואיימתי עליו. שאם לא יתעורר מהאדישות שאופפת אותו, אז...אז.. אבל מבטו הזגוגי לא אפשר לי להמשיך באיומי הרועמים.

זימנתי את עצמי לשיחה נוקבת. הסברתי לעצמי שזו המשימה שלי, להתגבר על אימת הניירת. הבטחתי לעצמי שמחר, ממש על הבוקר אטפל בכל הניירות, בנחישות וביעילות. בצהריים כך הבטחתי לעצמי שוב, השולחן יהיה נקי מניירות. וממשימות בלתי אפשריות. אסתער על כל חלקה טובה. (וגם על חלקה רעה). אוכיח לעצמי שאני מסוגלת לעשות זאת.

וכך שקעתי לי בשינה עריבה ומלאת חלומות. ובחלומותי מגיעה לביתי מזכירה יעילה להפליא. מסדרת, מארגנת, מטלפנת ומסתערת על כל המשימות. בלי טרוניות ומענות.

ח. מעיר אותי בבוקר ושואל בסקרנות למה חייכתי מתוך שינה? . "הכל מסודר ומאורגן" אני מבשרת לו אחוזת שרעפים. פוקחת את עיניי והסיוט עומד מולי לבן ומבולגן.

הצילו!!!!

<< [לרשומה הקודמת](#) [לרשומה הבאה](#) >>

[הוספת תגובה](#) | [חזרה לבלוג - חיה בסרטון](#)